

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/71/2023
Identifikačné číslo spisu: 2319010923
Dátum vydania rozhodnutia: 15.02.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Štift
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:2319010923.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného O. W., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 15. februára 2024 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. januára 2020, č. k. 5To/145/2019-278, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. W. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 25. septembra 2019, č. k. 31T/88/2019-234, uznal obvineného O. W. za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Trestného zákona („Tr. zák.“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že dňa 3. apríla 2019 okolo 9.30 hod. v meste B. na ulici Š. pred budovou lekárnou W.. O. zastavil M. N., ktorý kráčal smerom od lekárnou k predajni N. a potom, čo M. N. položil svoju igelitovú tašku na zem medzi svoje nohy a z vnútorného vrečka svojej bundy, ktorú mal na sebe, vybral svoju peňaženku a položil ju do igelitovej tašky, obvinený peňaženku z tašky vytiahol, odcudzil z nej 55 eur, peňaženku odhodil a utiekol z miesta činu, čím poškodenému M. N., nar. X. M. XXXX, spôsobil škodu vo výške 55 eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/52/2016 zo 14. apríla 2016, právoplatný 9. mája 2017, odsúdený za prečiny krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 0T/98/2017 z 21. júna 2017, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a šesť mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na dva roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému M. N. v sume 19,25 eur

a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol tento poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej „krajský súd“) uznesením z 30. januára 2020, č. k. 5To/145/2019-278 podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné. Toto uznesenie krajského súdu prevzal obvinený 2. júna 2020 a jeho obhajkyňa 9. júna 2020.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal v poradí tretie dovolanie obvinený O. W. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča podaním zo 4. septembra 2023, č. l. 515-520 (ktorému predchádzalo podanie obvineného podané v ústave na výkon trestu odňatia slobody 9. júna 2023 o tom, že podáva dovolanie, č. l. 507-508), v ktorom navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že vyššie uvedeným uznesením krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu a predchádzajúcim konaním bol porušený zákon v neprospech dovolateľa, zrušil uvedené rozhodnutia, ako aj obsahovo nadväzujúce rozhodnutia a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- prvostupňový súd nesprávne právne posúdil zistený skutok, ktorý má napĺňať znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. (pozn. správne malo byť uvedené § 212 ods. 3 Tr. zák.) a odvolací súd toto pochybenie neodstránil ani v odvolacom konaní, nebolo v dostatočnom rozsahu preukázané, že by došlo k naplneniu základných znakov skutkovej podstaty tohto zločinu, nakoľko súd sa nezaoberal tým, či vôbec obvinený tušil, že u poškodeného sa jedná o osobu vyššieho veku,
- výška uloženého trestu je neprimeraná, keď za „obyčajnú krádež“ súd uložil trest osem rokov a osem mesiacov (pozn. správne má byť osem rokov a šesť mesiacov), súd opakovane na obťaž obvineného pripočítal jeho trestnú minulosť, keď jeho predošlé odsúdenia zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., aplikoval § 38 ods. 5 Tr. zák., keď opätovne vzal do úvahy spáchanie zločinu v minulosti a napokon obvinenému trestnú minulosť pripočítal pri uložení trestu odňatia slobody,
- z vykonaných objektívnych dôkazov nevyplýva v dostatočnom rozsahu, že by sa mal obvinený tvrdeného konania dopustiť a túto vadu odvolací súd neodstránil, súd celý rozsudok postavil len na výpovedi poškodeného, pričom na základe rozporov v jeho výpovediach, s ktorými sa súd nevysporiadal, možno mať dôvodné pochybnosti o ich pravdivosti a dôveryhodnosti, nebol vykonaný žiadny z dôkazov navrhnutých obvineným, čím bolo obvinenému odopreté právo na súdnu ochranu,
- namietol neaplikovanie zásady in dubio pro reo súdmi napriek tomu, že táto zásada nepochybne mala byť aplikovaná a malo byť rozhodnuté o nevine obvineného, alternatívne mal byť odsúdený maximálne podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., odsudzujúci rozsudok bol výsledkom konania súdov obidvoch inštancií, ktoré zásadným spôsobom porušili právo na obhajobu obvineného vrátane nevysporiadania sa s návrhmi obhajoby na doplnenie dokazovania odvolacím súdom a opomenutia zmienky o navrhovaných dôkazoch v napadnutom uznesení.

Vzhľadom na spôsob rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní obvineného, ktoré je doslovným opakovaním (po druhýkrát) prvého podaného dovolania obvineného z 13. augusta 2020, nepovažuje dovolací súd za potrebné bližšie rozvádzať podané dovolanie a odkazuje na jeho obsah v spise.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Galanta podaním z 20. septembra 2023 (č. l. 524), v ktorom poukázala, že ide o tretie obsahovo identické dovolanie, pričom predchádzajúce dve rovnaké dovolania obvineného boli odmietnuté uzneseniami Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Tdo 70/2020 a sp. zn. 4 Tdo 15/2023, a preto s odkazom na svoje predchádzajúce vyjadrenia nepovažovala za potrebné sa k dovolaniu vyjadrovať s tým, že ho navrhla odmietnuť.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 17. októbra 2023 a vec napadla do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2023 v dotknutom znení rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment,

JUDr. Peter Štíft a JUDr. Dušan Szabó.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že dovolanie obvineného ohľadom formulácie a námietkovej argumentácie (dokonca aj z formálnej stránky sa opakujú tie isté zrejme nesprávnosti o spáchaní trestného činu podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. či o uložení trestu odňatia slobody vo výmere osem rokov a osem mesiacov, ako aj ďalšie formálne gramatické chyby) sa zakladá na identickom obsahu ako jeho predchádzajúce dve dovolania (prvé z 13. augusta 2020, doručené v ten istý deň, č. l. 330-335, a druhé tiež z 13. augusta 2020, doručené 14. decembra 2022, č. l. 480-485), ktoré boli dovolacím súdom odmietnuté podľa § 382 písm. c) Tr. por. uzneseniami Najvyššieho súdu SR z 24. augusta 2021, sp. zn. 4 Tdo 70/2020 (č. l. 358-366) a z 28. marca 2023, sp. zn. 4 Tdo 15/2023 (č. l. 498-500). Obvinený opakovane v tretíkrát podanom dovolaní neuvádza žiadne nové námietky a skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť zákonnosť a vecnú správnosť predošlých rozhodnutí dovolacieho súdu, ktorý sa v prvom z rozhodnutí, sp. zn. 4 Tdo 70/2020 podrobne vysporiadal s jeho argumentáciou v dovolaní a v druhom rozhodnutí, sp. zn. 4 Tdo 15/2023 výslovne uviedol, že „považuje za nadbytočné ďalšie duplicitné odôvodňovanie aktuálne posudzovaného dovolania, preto sa v odôvodnení obmedzuje len na poukázanie odôvodnenia svojho predchádzajúceho rozhodnutia v danej veci v celom rozsahu a odkázanie obvineného na odôvodnenie tohto už vyššie citovaného rozhodnutia v danej veci, sp. zn. 4 Tdo 70/2020 z 24. augusta 2021“.

Dovolací súd k tomu opätovne uvádza, že už v prvom zo svojich rozhodnutí z 24. augusta 2021, sp. zn. 4Tdo 70/2020, ktoré prevzal obvinený 29. septembra 2021 a jeho obhajca 1. októbra 2021, dal obvinenému odpoveď na jeho relevantné dovolacie námietky, pričom dovolateľ na dané rozhodnutie dovolacieho súdu v aktuálne podanom dovolaní žiadnym spôsobom nereagoval, nepolemizoval s ním, neuviedol žiadne skutočnosti či argumenty, pre ktoré by malo byť vecne nesprávnym, len doslovne opakuje tú istú argumentáciu, o ktorej už bolo dovolacím súdom rozhodnuté a na ktorú dostal od dovolacieho súdu odpoveď už v jeho skoršom rozhodnutí.

Pri takto zistenom skutkovom stave musel dovolací súd aj v tomto prípade rozhodnúť o odmietnutí dovolania podľa § 382 písm. c) Tr. por., keď v súlade so svojimi predošlými rozhodnutiami, ktoré sa týkali obsahovo totožného dovolania obvineného, zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zároveň je podľa dovolacieho súdu neúčelné rekapitulovať dôvody a právne závery z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. augusta 2021, sp. zn. 4 Tdo 70/2020, v ktorom sa dovolací súd podrobným spôsobom vyjadril k totožným dovolacím námietkam uplatneným obvineným, a teda dovolací súd iba opätovne odkazuje obvineného na obsah uvedeného uznesenia dovolacieho súdu, o ktorom má obvinený vedomosť, keďže mu bolo a rovnako aj jeho obhajcovi doručené.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.